

TUNE
by
Erik Johansson

Copyright Erik Johansson erjc04@student.bth.se

2005-12-05

INT. ÄNDLÖST VITT

1 MUSIK "Fairport Convention - White dress" 1

Brudklädd kvinna ligger i det vita, orörlig, med stelnad blick mot intet. Blod har färgat klänningen röd vid buken, och hennes blonda hårsvall och slöja utsträckt som solen.

En helt svartklädd man närmar sig kvinnan, knäböjer sig vid hennes kropp, snuddar fingertopparna i blodet, med händerna, begraver ansiktet i händerna, röd av blod, gör sig rakryggad och ställer sig upp. Manen sätter sig vid kvinnans huvud, sträcker sig ner och kysser hennes mun.

EXT. BLOMMANDE RAPSFÄLT - KALL HIMMEL - SKYMNING

2 En flicka, RÖD FLICKA, ljushårig med röd klänning svarta skor springer nervöst, varje steg är av oro, en gloria av ljus. Bakom henne gestalter, en arme av LÅNGA SVARTA MÄN, skuggor av natten, ledsna kroppar, fjättrad till en boja släpandes på marken. 2

Varje flickans steg tar ton, vackra toner när hennes fötter grepar om marken, starkare när avståndet till de synes onda är längre svagare när det när hon tappar mark.

Så länge hon befinner sig i ljus finns tryggheten.

Den svarta massan marscherar i takt, med långa kliv, tunga steg som skakar marken, dovt mullrande.

Flickan stapplar av trötthet och faller till mark, fångad i natten.

EXT. MODERN STAD - TORG - TRÄDET - DAG

3 Ung man, en mask av silver om ansiktet, vit beklädnad, tunika, skor med snörning upp över benen, GUD, sitter meditativt vid roten på ett massivt träd dess grenar högt och vidsträckt över ett torg där mänskligt folk med svarta ögon, huvudet nedböjda vandrar förbi ignorerade över varandras närvarande. 3

GUD (V.0)

Detta är mitt folk, en bild av mig,
det är saknad det svarta, ingen
glädje i mig, inget liv i deras
sinnen. Med endast sorg inombords är
man död, liv kräver mörker och ljus.
Allsmäktig är min kraft, ensam jag
vandrar i mitt rike.

INT. ÄNDLÖST GULT

4

4

RÖD FLICKA springer, hoppar, finter, alla grepp för att försök få sin skugga att tappa greppet om henne, det enda mörka som återstår i henne. Hon sjunger repetivt.

RÖD FLICKA
(sjunger)
Mörker, mörker gå din väg. Mörker,
mörker gå din väg. Ljus, ljus kom
till mig. Ljus, ljus kom till mig.

EXT. GRÄSSLÄTT MED OMGIVANDE HÖGA TOPPAR - DAG - NATT

5 LÅNGA SVARTA MÄN i led, förare av skugglinjen för natt över jorden. Allt liv mörknar när de tar ny mark. 5

Djur flyr in i sina bon, fåglar sång tystnar, natten drar in.

EXT. GRÄSSLÄTT MED OMGIVANDE HÖGA TOPPAR - VARM HIMMEL - DAG

6 RÖD FLICKA ligger svag på marken, hopkrupen, runt hennes kropp samlas de svarta långa männen. 6

RÖD FLICKA
(viskande)
Hjälp

Ljud vågorna från RÖD FLICKA svaga rop, likt röda halvmånar svävar ut på en resa över landskapet, svagt och sårbart. Att ropet på hjälp når sitt mål och inte släcks ut av det onda.

Ropet sveps till en av de svarta männen längst bak i leden. Ljudvågorna träffar hans kropp, där röda ådror uppenbara sig som ett växande nät, hans hjärta tina och glädje sprids genom hans kropp, den svarta boja som är nitad i marken tappar sitt grepp, han tittar omkring sig, tar steg och går mot mitten av samlingen, mot RÖD FLICKA, bryter sig igenom de täta leden av LÅNGA SVARTA MÄN, en rörlig gestalt gentemot de stela.

Framme vid RÖD FLICKAs kropp stannar han och tittar på henne där hon ligger svag i gräset, böjer sig ner och plockar upp henne, ställer sig rakryggad och blickar ut över leden, går med långa kliv genom hopen som går åt sidan vid hans framfart, går solen i ryggen mot de omgivande bergen.

EXT. MÖRK GRÖNT VIDSTRÄCKT GRÄS - DAG

7 Arme av svarta långa män står stilla i led, deras blick är mot skyn där blommor i alla dess färger i ett regn faller ner, samlas på den bördiga marken vid gestalternas fötter. 7

EXT. BERGEN - VARM HIMMEL - DAG

LÅNG SVART MAN bär med långa kliv RÖD FLICKA upp för det allt mer brantare grunden.

Den nakna berget tar liv för varje stegen med ljuset i famnen, växter borrar upp från sprickor, mossor beklär marken i frodig takt.

EXT. BERGEN, SNÖKLÄDDA TOPPAR - VARM HIMMEL - DAG

9 LÅNG SVART MAN lägger RÖD FLICKA på slät berggrund, sätter sig jämte och blickar ut över det vidsträckta landskapet, RÖD FLICKA sover av utmattning. 9

EXT. 1000 M ÖVER MARK, GRÖNSKA, STÄDER - DAG

10 Landskapet forsar nedanför, en färd i hög fart, vattendrag, skogar, städer, byar, djur, människor, kommer och går. 10

Landskapet börjar formas om, ny berg reser sig där skog stod, städer försvinner till förmån för gräs, havet drar sig ut och drar sig in likt ett andetag.

GUD (V.0)

Jag ger, jag tar. Från havets återgång till ett nytt ägg i fågelns näste. Ingen är av mitt like, jag är. Jag är ensam. Mitt vemod ger mörker. Rikets sorg, dess avsaknad av glädje försvagar mig. Jag söker.

EXT. GRANSKOG - NATT

11 Regnet piskar, vinden viner, trädens ståndaktighet försvinner i rusket, skogen är orolig, djur skriker ut sin avsmak. 11

I ett snår prasslar det bland kvistarna, knappt hörbart gråtande, något tar steg ut från buskarna, ej synlig, följer efter det icke synliga, når en stig av ler vänligt, fotspår uppstår i ögonblick som täcks raskt över av lera på nytt. Det ej synliga lämnar stigen försvinner in i den mörka och råa skogen.

INT. TOTALT SVART

12 KVINNORÖST (V.0) 12

(ljust, skört)

Det finns där någonstans, livet, i allas kroppar, inombords och sjunger dennes själs sång. Att tappa bort tron på sig själv blir att sluta existera, livet gömmer sig svag på en avlägsen plats bland kaskader av minnen. Man får vända sig om i

(MORE)

RÖD FLICKA

(starkt)

Du som är min moder, varför rädds
jag för din motsats?

Hennes fråga färdas genom himmelen, genom rymden till
stjärnan. Solen kastar en blinkning i retur som färdas
tillbaka samma väg.

RÖD FLICKA ler när blinkningen når henne som ljuset över
världen försvinner för en stund.

EXT. MÖRK GRÖNT VIDSTRÄCKT GRÄS - DAG

17 Arme av svarta långa män står stilla i led, deras blick är 17
mot skyn där blommor i alla dess färger i ett regn faller
ner, samlas på den bördiga marken vid gestalternas fötter.

En av de lång böjer sig ner och plockar upp en röd
blomma, rätar ut sig, han för blomman upp till ansikten och
luktar på den trots avsaknad av näsa, man kan ana ett leende
trots avsaknaden av mun, han blir lugn, håller armarna nere,
och snurrar blomman mellan tummen och pekfingret. Blodkärl
skapas och växer upp över kroppen, ett hjärta blir synligt,
pumpande blod genom vener.

En efter än tar de LÅNGA SVARTA MÄNNEN upp en blomma, och
samma sak händer med dem. En arme av LÅNGA SVARTA MÄN med
hjärta står och blickar mot varandra.

EXT. MODERN STAD - GATOR - DAG

18 Den lyckliga mannen går runt genom staden, de gråa fasaderna 18
tar färg framför hans ögon, han märker att den världen där
endast vuxna förut fanns i hans syn är befolkad av barn som
håller sina mödrar i handen, dem är av färg, mor saknar.
Mannen går in på ett kaffe.

INT. TOTALT SVART

19 KVINNORÖST (V.0) 19
Jag är rädd för det jag kan vara,
jag skrämmer jag, de minnen som bor
inom mig är brustna, få av lycka, de
som har något gott är de som skall
nå min ytan.

Ducka för de mörka minnena, samla de goda, ta lärdom av de
mörka, goda ger dig liv.

EXT. LÖVSKOG

20 En hjort står och betar i en glänta, solen silar genom 20
lövverk. Tystnad råder. En ny hjort uppenbara sig i tomma

intet, de båda djuren tittar i ögonen på varandra, det nya djuret försvinner i intet. Den förut betande hjorten blir skrämmd och försvinner kvickt in i skogens skyddande labyrint.

EXT. HAVET - SKEPP - DAG

21 GUD står i fören i en båt av guld, hans klädnad tar liv i vinden. Över ett hav går färden, inget land i syne, det mörka vatten, ett porträtt av avgrund, solen gör guldets bländande. 21

INT. MODERN STAD - KAFFE

22 EN kvinna står bakom disken, stressad av betjäning av kunder, irrar omkring för att stå till tjänst. Mannen kommer in genom dörren, ställer sig i kön, vid hans betjäning möter han kvinnans dystra undran med ett leende, kvinnan spricker upp av den glädje hon fått i gåva och ger ett leende tillbaka, kaffets gråa börjar ta färg, glada nyanser på väggar, stolar, bord, bakelser tar kulör. 22

EXT. BERGEN, SNÖKLÄDDA TOPPAR - VARM HIMMEL - DAG

23 RÖD FLICKA vaknar upp från sömnen, sätter sig upp. LÅNG SVART MAN tittar ner mot henne, vänder åter och båda blickar ut över landskapet. 23

RÖD FLICKA
(glatt skrikande)

Tack.

Hennes ord försvinner ut över världen.

Deras blicka beskådar en världen i förändring, ting skapas, ting försvinner, från de små vid fötterna till de massiva vid horisonten.

EXT. HAVSSTRAND - SOLENS NEDGÅNG

24 En dold strand, höga vita klippor omringar alla landets sidor, havets spegelblankt. Fotspår skapas i den finkorniga sanden, ingen synlig där, något går mot vattnet. Ringar framträds från en osynlig hand, någon rör om på vattenytan. Den ej synliga lämnar stranden och går ut i vattnet, vid knädjupt stannar rörelserna. 24

I solens riktning på horisonten över den glödande vattnet, något skimrande där ute, det kommer närmar stranden, en båt av guld, en man står i fören. Båten stannar en bit utanför stranden, mannen lämnar båten, mannen går på vattenytan, endast vibrationerna av stegen ger rörelse på det perfekta. Han går med lugna steg över ytan, stannar en bit innan, sträcker ut sin högerhand, en kvinnas möter den, mannen bockar djupt.

Det förut osynliga väsen, är fult beskådande, en kvinna, med klänning av guld, en mask av guld formad efter hennes vackra ansikte, gyllene hår, hon niger, motar den välkomnade schesten, hon stiger upp från vattnet, till mannens på vattenytan. De tar varandras händer och går mot det gyllene skeppet.

GUD (V.0)

Jag inget värde har mot en gudinna.
Hon äro nu allt för mig, hon äro
mig. Jag följer, jag skapar efter
henne. Ljus.

INT. ÄNDLÖST VITT

25   MUSIK "Fairport Convention - White dress"   25
Brudklädd kvinna, svartklädd man dansar vals till musiken.